RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.485 van 11 februari 2002
in de zaak A. 111.699/IX-3095.

In zake : Pierre VERRYDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. VAN DER STRATEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 120/4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D' HOOGHE en S. SOTTIAUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partij :

Hilde PEETERS,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. ROMBAUT en M. STOMMELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 B 25.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre VERRYDT, griffier bij het vredegerecht van het 7e kanton Antwerpen, op 18 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 10 augustus 2001 waarbij Hilde PEETERS, hoofdgriffier van het kanton Kontich, benoemd wordt tot hoofdgriffier van het vredegerecht te Schilde, alsmede van de impliciete weigering verzoeker tot dat ambt te benoemen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verzoekschrift dat Hilde PEETERS op 7 november 2001 heeft ingediend om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN DER STRATEN, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat S. SOTTIAUX, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat M. STOMMELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Bij de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons wordt onder meer het gerechtelijk kanton Schilde opgericht.

2. Verzoeker, die griffier is bij het vredegerecht van het 7e kanton Antwerpen, wordt bij koninklijk besluit van 19 april 2001 geaffecteerd bij het eveneens nieuw opgerichte vredegerecht van het 11e kanton Antwerpen, met ingang van 1 september 2001. Tevens wordt hij nauw betrokken bij de oprichting van het vredegerecht Schilde, in samenspraak met de vrederechter en de diensten van het ministerie van Justitie.

3. De betrekking van hoofdgriffier bij het vredegerecht van het kanton Schilde wordt vacant verklaard in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 2001.

Zowel verzoeker als de verzoekster in tussenkomst stellen zich kandidaat.

4. Op 27 juni 2001 verleent de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen een zeer gunstig advies over verzoeker.

De procureur des Konings sluit zich aan bij dat advies.

Eveneens op 27 juni 2001 geeft dezelfde voorzitter over de verzoekster in tussenkomst een gunstig advies "met voorbehoud omwille van het ontbreken van een echte visie en het dynamisme om een nieuw vredegerecht uit te bouwen". De procureur des Konings sluit zich ook bij dit advies aan.

De verzoekster in tussenkomst dient op 5 juli 2001 een bezwaarschrift in bij de nationale raad van beroep, die op 26 juli 2001 "vaststelt dat de gegevens van het advies afdoende geobjectiveerd zijn; dat er geen nieuwe middelen worden aangebracht die een advies 'zeer gunstig' kunnen verantwoorden; dat er evenmin reden toe bestaat om het voorbehoud te handhaven". Om die redenen beslist de nationale raad van beroep het eindadvies "goed" te handhaven, zonder het voorbehoud.

5. Bij koninklijk besluit van 10 augustus 2001 wordt verzoekster in tussenkomst benoemd tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Schilde.

Overwegende dat Hilde PEETERS vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van die vraag verzet;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft verzoeker het volgende uiteenzet :

"4.1. Verzoekende partij heeft zich vanaf de oprichting van het gerechtelijk Kanton Schilde ingezet met het oog op de inrichting en organisatie van het Vredegerecht.

Verzoekende partij heeft met het Ministerie van Justitie herhaalde malen contact gehad m.b.t. de huisvesting, de infrastructuur, de informatisering, . . . van het nieuw opgerichte Vredegerecht.

Verzoekende partij voelde zich dan ook zeer nauw verbonden met het nieuw opgerichte vredegerecht te Schilde en heeft, zonder dat daarvoor enige vergoeding tegenover stond, ook in zijn vrije uren de organisatie van het Vredegerecht aangetrokken. Zelfs tijdens zijn vakantie in Spanje werd verzoeker opgebeld teneinde organisatorische problemen m.b.t. de inrichting van het Vredegerecht op te lossen.

Ongetwijfeld is het niet benoemen tot hoofdgriffier van verzoekende partij een moreel nadeel dat geenszins kan hersteld worden door een eventuele latere vernietiging.

4.2. Daarenboven wordt thans een hoofdgriffier 'overgeplaatst' benoemd, zijnde iemand die met zowat iedereen werkzaam op het vredegerecht te Kontich in conflict lag, waarbij verzoeker gepasseerd wordt, waardoor eveneens een morele krenking van de belangen van verzoeker wordt veroorzaakt. Door de benoemende overheid wordt blijkbaar iemand met een zeer gunstige evaluatie en een zeer gunstig advies, die blijk heeft gegeven van voldoende organisatorische en leidinggevende capaciteiten, niet benoemd ten voordele van een kandidaat die, slechts na gesprekken met de Vrederechter van Kontich, een beoordeling goed ontving, terwijl het advies van de Procureur des Konings en de Voorzitter slechts gunstig was.

4.3. De benoemingskansen van verzoeker worden aanzienlijk beperkt en belemmerd, daar hij reeds herhaaldelijk kandidaat is geweest voor het ambt van hoofdgriffier en telkens door andere kandidaten werd voorbijgestreefd, zelfs door kandidaten met minder anciënniteit en thans met een kandidaat met minder anciënniteit en een lagere graad. De wachttijd van verzoeker om benoemd te worden wordt steeds groter doordat steeds jongere kandidaten worden benoemd. Verzoeker moet thans werken onder het gezag van de benoemde. Deze kan ondertussen nuttige ervaring opdoen ten nadele van verzoeker voor het geval op een later ogenblik de benoeming zou worden vernietigd.

Slechts in uitzonderlijke gevallen gaat -ingeval van een latere vernietiging- de benoemende overheid over tot aanduiding van een andere kandidaat dan deze die oorspronkelijk werd benoemd. De kansen dat na een schorsing een andere kandidaat, dan deze die benoemd werd, wordt aangeduid, lijken kleiner te zijn nu de overheid na de schorsing kan overgaan tot intrekking van het benoemingsbesluit en veel sneller dan te moeten wachten op een vernietiging enkele jaren later, een nieuwe beslissing kan nemen zonder te moeten rekening houden met de gedurende jaren ontstane feitelijke situatie. De Raad miskent de werkelijkheid indien voorbij wordt gegaan aan dit feit.

4.4. Verzoeker ondergaat een moreel nadeel nu hij vaststelt dat aan hem telkens wordt voorbijgegaan en dat hij blijkbaar, ondanks de zeer gunstige en lovende adviezen, door de benoemende overheid als ongeschikt wordt beschouwd.

4.5. De omvang van het morele nadeel staat vanzelfsprekend in functie van de graad van immoraliteit waarvan de aangeklaagde onwettigheid getuigt. Zoals hoger aangeduid bezit verzoekende partij manifest grotere aanspraken dan de benoemde, wat manifest blijkt uit de vergelijking van de verdiensten en titels (hogere anciënniteit, betere adviezen, . . .).

4.6. Het ernstig karakter van het nadeel kan, gelet op de hierboven vermelde elementen, moeilijk worden betwist.";

Overwegende dat verzoeker in hoofdzaak een moreel nadeel aanvoert; dat inzake benoemingen in de regel een moreel nadeel wordt hersteld door de morele genoegdoening welke een -overigens met terugwerkende kracht geldende- nietigverklaring verleent; dat uitzonderlijk kan worden aangenomen dat het moreel nadeel enkel door een schorsing van de bestreden handeling wordt weggenomen of vermeden, wanneer daarvoor specifieke redenen gelden;

Overwegende dat als een dergelijke specifieke reden niet kan gelden louter het feit dat de kandidaat teleurgesteld wordt in zijn rechtmatige verwachtingen; dat het risico niet uitverkozen te worden inherent is aan alle kandidaatstellingen; dat verzoeker ook niet het voorwerp is van verdachtmakingen, afkeuring of minachting en meer bepaald uit niets blijkt dat hij als ongeschikt werd beschouwd; dat zulks ter zake niet kan worden afgeleid louter uit het feit dat verzoeker beter werd beoordeeld door de advies verlenende overheden; dat tegen dat laatste ook staat dat de benoemde kandidaat, in tegenstelling tot verzoeker, reeds het ambt van hoofgriffier in een vredegerecht bekleedde en uit de adviezen die over haar werden uitgebracht blijkt dat niet enkel negatieve beoordelingen over haar werden uitgebracht : zo wordt naar haar kennis van het gerechtelijk recht verwezen, waarin verzoeker niet zo beslagen blijkt te zijn, terwijl hem dan wel een groter organisatie-talent wordt toegeschreven; dat ook omdat de benoemde kandidaat titularis was van een hogere functie, verzoekers nadeel gesteund op het feit dat hij reeds meerdere malen werd voorbijgestreefd door jongere kandidaten ter zake niet kan worden aanvaard; dat hetzelfde ook geldt ten aanzien van het feit dat hij moet werken onder het gezag van de benoemde, hetgeen hoogstens van tijdelijke aard kan zijn aangezien verzoeker benoemd is of aangesteld in een ander kanton;

Overwegende dat, wat het argument van de opgedane ervaring betreft, de benoemde kandidaat reeds de ervaring heeft van hoofdgriffier en dat verzoeker als griffier ook ervaring blijft opdoen; dat, overigens, indien na een eventuele vernietiging van de bestreden benoeming de overheid de kandidaten opnieuw zal moeten beoordelen, zij geen rekening mag houden met de ervaring opgedaan ten gevolge van een onregelmatige benoeming;

Overwegende dat dienvolgens aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Hilde PEETERS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**